

EUROPA-MÓN

P22,23

Les flames destrueixen Notre-Dame

ORIGEN • El foc, iniciat en una bastida de les obres de restauració, fa que s'esfondri el sostre i l'agulla de la catedral de París

BALANÇ • Un bomber, ferit greument i grans danys materials, però s'espera poder salvar l'estructura del monument gòtic

Moment en què, a causa de l'incendi, cau l'agulla central de la catedral, d'uns noranta metres ■ EFE/ IAN LANGSDON

Busques el millor per a la teva llar?

mac **Ho tenim!**

MacMobles Cañellas
Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72
www.macmobles.cat

Europa - Món

P24

Tots els vehicles duren limitadors de velocitat el 2020

Mesura per reduir el nombre d'accidents

Nacional

P15

La Guàrdia Civil segueix criminalitzant la política

PROTAGONISTES
Rafel Nadal Escriptor P32,33

EL PUNT AVUI
Avui, a les 21.00 h

“Tots hem tingut una família de substitució”

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

En Comú Podem per Girona P10

Joan Luengo

“Per poder avançar no es poden posar condicionants”

Crida-CUP a Lleida P12

Rosa Peñafiel

“Si hi ha govern republicà a Lleida, també hi serem”

idealista

com a casa, enlloc

Liceu 20

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-O, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

L'exili

Quan aquesta nit el Barça i el Manchester United saltin a la gespa del Camp Nou perquè el petit es tregui l'espina de la Roma i pugui accedir a les semifinals de la copa "linda", ningú, començant per ell, pensarà que potser ho deu tot al club que té al davant. No per la final del 2011, la més sublim de la història, sinó perquè hi ha indicis, i alguna cosa més, que van ser els *red devils* de Sir Matt Busby els que van inspirar la creació de la Masia, símbol que ha portat el Barça al cim del món. Aquests indicis i alguna cosa més els explica el periodista Adam Crafton, que ha resseguit les passes dels espanyols que han conquerit la Premier. Els primers van ser els bascos que fugien de la Guerra Civil. Exiliats. Entre els quals un nen que va agafar un vaixell cap a Southampton el 1937 i que es va establir a les Midlands angleses. Era Emilio Aldecoa, a qui als 14 anys els seus pares van fer enfilar-se a l'*Habana* i

Quina relació hi ha entre el feixisme, l'exili i els refugiats i el partit d'aquesta nit al Camp Nou?

que va acabar jugant en el Barça al costat de Kubala –un altre exiliat polític, per cert–. Doncs bé, Aldecoa va enviar al Barça un document el 1957 que era la idea d'una Masia, amb els valors de la paciència, la feina i la justícia en un centre de formació, no només futbolística, sinó educativa. El millor de tot és que el punt sisè de l'informe enviat als dirigents del Barça cita el United, l'estadi del qual va quedar en runes en els bombardejos aeris de la Segona Guerra Mundial –que Hitler ja va assajar a Gernika, en els bombardejos que tant van colpir Picasso, tantes vegades comparat amb Messi–, però que es va refer amb un equip "jove". "Podem seguir el seu exemple", escriu. Va ser abans de l'accident aeri de febrer del 1958. No hi ha resposta oficial del club a Aldecoa als arxius, però el que és segur és que va mantenir sempre la relació amb els directius del Barça i amb el seu amic Kubala, que va acabar entrenant l'equip. La història tossuda, la memòria necessària, el feixisme que amenaça, l'exili i els refugiats. L'etern retorn. Futbol i política.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El test i els arbres

Distret amb altres coses, no he pensat a informar-los que la jardineria va tornar al seu lloc el matí mateix d'haver-ne reclamat la reposició en un article. Els resumeixo el cas. La jardineria, un test enorme coronat amb flors, va ser instal·lada entre un arbre i un altre del meu carrer quan es va activar l'alarma terrorista, el Nadal del 2017. Era, amb d'altres, pensada perquè cap vehicle amb explosius pogués accedir a la plaça de més amunt, on es munten fires, per Nadal i al llarg de tot l'any. Un dia, la jardineria va ser enretirada per deixar pas a un camió que havia de fer unes reparacions al paviment. Les obres es van acabar, el camió se'n va anar i la jardineria no va ser acomodada on solia. S'ha passat mesos desplaçada, interrompent durant aquest temps el pas dels vianants per la vorera. En vaig informar els municipals. No hi va haver reacció. Vaig entrar una instància a l'Ajuntament no perquè tingués por de cap atemptat, sinó només per comprovar l'eficàcia dels organismes municipals. Les gestions no van donar fruit, i el test descomunal va seguir

“Uns veïns reclamen flora urbana viva on n'hi ha de morta

criant flors on no li corresponia. Vaig començar l'article dient: "Avui posaré a prova el poder de la premsa, el poder del quart poder." A mig matí vaig rebre una fotografia enviada des de l'Ajuntament: la jardineria havia recuperat la posició. Ho vaig comunicar per Twitter. Algú em va respondre que el moviment no era atribuïble a la incidència de la premsa sinó a la meua personal influència. Com si jo fos molt important. Algú altre va optar pel lament justificat: "Fa anys que uns veïns reclamem que l'Ajuntament substitueixi uns arbres morts per uns altres de vius, i no hem obtingut mai respos-

ta." M'erigeixo en intermediari: vol fer el favor l'Ajuntament de vivificar la flora urbana? Queda dit. A veure què passa. A veure si és cert que més val un article o una alerta al diari que una súplica comprometedora entrada al registre per conducte reglamentari: fer cas omís d'una instància que exposa un perill pot ser greu per al funcionari i el polític que no n'ha fet cabal, si el perill es materialitza. Són un perill els arbres morts? Poden comportar una sanció al regidor que no els substitueix? Em sembla molt que els amics dels arbres ufans de vida ho tenen una mica difícil. De totes maneres... les eleccions municipals estan a la vista. En període electoral es precipiten les satisfaccions al ciutadà que en quatre anys no han estat possibles. Ni l'alcalde ni el regidor del ram podran inaugurar els arbres amb saba, com no van poder venir a celebrar la reposició de la jardineria, perquè les inauguracions, com gairebé tot, estan prohibides quan s'acosten eleccions, però tothom entendreà que és cosa de l'alcalde i el regidor i no de l'oposició. Què, doncs: plantem arbres vius?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabatés (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/z7b5pa>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Caps de turc

No és d'aquesta "màquina generadora d'odi" que és TV3 (és una ironia, és clar) sinó d'Aixina Produccions Audiovisuals, una petita productora de quatre joves creadors. I no l'ha emès cap cadena de televisió sinó que des d'aquesta mateixa setmana ha començat a circular només per la xarxa. Però no se'l perdin. És el documental *Dormir amb les sabates posades*, que explica com ara fa un any a Tamara Carrasco i a Adrià Carrasco (que entre ells només tenen el cognom en comú, però que ni són parents ni es coneixien) els va canviar la vida. Segur que se'n recorden. Són dos joves activistes, l'un del CDR de Viladecans i l'altra del d'Esplugues de Llobregat, que van ser acusats de rebel·lió, sedició i terrorisme per haver participat, després de l'1-O, en actes de protesta. L'un, l'Adrià, ara viu a Bèlgica, exiliat; i l'altra, a Viladecans, confinada al seu municipi per una ab-

“Un any després, el cas de Tamara i d'Adrià Carrasco protagonitzen ‘Dormir amb les sabates posades’

surda ordre de l'Audiència Nacional que no la deixa sortir del seu municipi. “No és el cas de la Tamara i l'Adrià; som caps de turc”, diu ella en el reportatge. Demolidor. Són quaranta-cinc minuts demolidors. On queda clar que allò que els ha passat a ells, un dia d'aquests pot passar a qualsevol altre. Esfereïdor el relat que en fa la mare, l'àvia i els amics de l'Adrià. “Vivíem enganxats”, diu l'àvia en reflexionar com és

la democràcia espanyola, que permet que en ple segle XXI hi hagi exiliats. Simplement, per protestar. “No només tenim el dret a manifestar-nos, sinó que segurament tenim l'obligació de fer-ho”, hi reflexiona Boye. Són, els deia, quaranta-cinc minuts de documental, ben fet, ben documentat, amb ritme, que passen volant. S'indignaran, en veure'l. Però a vegades indignar-se va bé per reflexionar en veu alta, sobretot ara que és temps d'eleccions. És un bany de realitat. “Quan diem ‘No tinc por’ no és veritat”, hi admet la mare de l'Adrià. “No és cert. Perquè fa molta por pensar que el teu fill, o tu, pots anar a la presó. Fa pànic”, diu. I afegeix: “Però la por, se n'ha de ser conscient, se l'ha de combatre. Quan ens guanyen de debò és quan aconseguen que la por ens paralitzi”, conclou. Mirin-se'l. I s'adonaran que, a banda de Soto del Real i Alcalá Meco, hi ha moltes altres presons.

De reüll

Eva Garcia Pagán

La Caputxeta bevia sang

El renou que ha provocat la decisió de la comissió de gènere de l'escola Tàber de Barcelona d'assenyalar els contes sexistes basats en estereotips que cronifiquen les desigualtats de gènere m'ha fet recordar el que una ponent explicava en una recent jornada professional sobre literatura infantil i juvenil: si ens haguéssim quedat en el relat oral que s'explicava a Europa a l'edat mitjana, el llop convidaria la Caputxeta Vermella a beure sang i menjar carn de l'àvia difunta, abans de fer-la entrar despulada al llit. Les versions, primer de Perrault i, més

Les versions de Perrault i Grimm van eliminar les escenes més truculentes

tard, dels Germans Grimm, van eliminar les escenes més truculentes, això sí, uns quants segles més tard, i si ara ens semblen sexistes és perquè ho són, però ningú no posa en dubte ni la qualitat literària ni la grandesa com a clàssic universal. Els contes evolucionen, o ho haurien de fer, de la mateixa

manera com evoluciona la societat. I en podem gaudir del clàssic i d'una versió actualitzada. A les llibreries trobem tot tipus de versions, com les que fan Vivim del Cuentu als Contes Desexplicats. En campanya electoral, s'ha aprofitat per mentir sobre la iniciativa dels pares de l'associació familiar que busca promoure la coeducació dels infants (els llibres ni els censuren, ni els amaguen ni els cremen). Veig per xarxes un suposat article titulat “Censurats *La Caputxeta Vermella* i 200 contes perquè no agraden al feminisme d'esquerres.” Aquest sí que és un conte (però dels dolents).

Les cares de la notícia

ESCRITORA

Montse de Paz Debut en català

Després d'una llarga trajectòria com a novel·lista, la narradora lleidatana s'estrena en català amb 'La reina fidel', una recreació històrica de Maria de Trastàmara, reina d'Aragó i comtessa de Barcelona. La veu del personatge protagonista la va impulsar a escriure per primera vegada en català.

DIRECTOR DEL PROGRAMA GENT GRAN DE LA CAIXA

Javier Yanguas Estudi per a la gent gran

L'estudi 'Soledat i risc d'aïllament social en les persones grans', coordinat pel director científic del programa Gent Gran de La Caixa, aporta dades molt rellevants respecte de la situació amb què es troben les persones majors de 65 anys. Quatre de cada deu presenten soledat emocional.

LÍDER DEL PARTIT SOCIALDEMÒCRATA FINLANDÈS

Antti Rinne Per la mínima

Encara que per un marge molt estret sobre la ultradreta, els socialdemòcrates finlandesos (SDP) han guanyat les eleccions legislatives, la qual cosa fa preveure un canvi en el govern del país nòrdic, després de quatre anys de coalició del centre amb els xenòfobs de Veritables Finlandesos (SP).

EDITORIAL

Neus Català, la solidesa d'un referent

■ Els referents sempre són una prova de la solidesa moral de les societats. La desaparició de Neus Català, el record de la qual no es pot reduir injustament a la condició de “la darrera supervivent catalana dels camps nazis”, ha despertat el reconeixement unànim que només generen les grans figures i ha posat de manifest la necessària renovació del compromís del nostre país amb els valors de la llibertat i la solidaritat. Neus Català els va representar amb exemplaritat, aquests valors, i va saber projectar-los cap al present i cap al futur d'unes generacions que no poden deixar caure en l'oblit el sacrifici d'aquells que els van precedir.

Lluitadora antifeixista i de classe, Neus Català va convertir-se en una defensora dels drets col·lectius molt abans de ser condemnada a la reclusió explotadora dels camps de concentració nazis, quan va ajudar a creuar la frontera francesa cent vuitanta nens orfes que tenia a càrrec seu. Un fet que va canviar-li per sempre més la vida, ja que va servir per connectar-la al moviment de la Resistència contra l'ocupació alemanya. La capacitat de supervivència i l'obstinació a l'hora de plantar cara als aspectes més foscos de la condició humana van ser determinants fins a l'hora de l'alliberament. Després va continuar la lluita clandestina contra el franquisme, i la seva trajectòria personal va anar sempre més lligada a la solidaritat amb els oprimits. El traspàs de Neus Català ha arribat en plena amenaça contra els drets civils i culturals del poble català. L'agraïment solemne dels presidents de les dues principals institucions, la Generalitat i el Parlament de Catalunya, és també l'agraïment de tota una societat que, tal com deia ella, no pot deixar de protestar contra les injustícies.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Riuada groga
Centenars de milers de manifestants desborden el Paral·lel de Barcelona per exigir la fi de la repressió. Els Jordis infonen esperança i tenacitat.

10
anys

Pacte a la basca
L'insòlit acord entre el PSC i el PP farà que Defensa cogestioni el nou centre per la pau emplaçat al castell de Montjuïc de Barcelona.

20
anys

Error de l'OTAN
L'OTAN reconeix que va bombardejar per error una columna de refugiats. L'Aliança torna a atacar objectius de Montenegro.

Full de ruta

Emili Bella

'Cheerleaders' de Cayetana

Cayetana Álvarez de Toledo se'n va anar a fer campanya electoral a la Universitat Autònoma de Barcelona perquè sabia que hi hauria protestes i necessita vicimitzar-se si vol evitar que el PP no obtingui ni un sol diputat a Catalunya. La candidata hauria volgut que la declaressin *persona non grata*, tal com el claustre de l'Autònoma va fer el 1999 amb l'expresident del govern espanyol José María Aznar (el seu guia espiritual) per una brutal repressió policial durant una visita al campus. Ciutadans va visitar ahir a l'Autònoma, a veure què podia rascar, brandant feixos de llaços grocs amb la mà, com si fossin *cheerleaders*, *cheerleaders* d'Álvarez de Toledo. És clar que un dilluns de Setmana Santa no van trobar-hi gaire activitat i van passar sense pena ni glòria. Com s'ha de veure, Ciutadans, primera força en les eleccions del 21-D, havent d'anar a rebuff d'una candidata del PP que lluita per treure almenys un escó a Catalunya, el seu, dient les bar-

Ciutadans, primera força en les eleccions del 21-D, se'n va a fer campanya a la UAB a rebuff d'una candidata del PP que lluita per treure almenys un escó a Catalunya

baritats més estridents revestides d'intel·lectualisme carpetovetònic marca FAES.

El partit d'Alberto Carlos Rivera aterra a Bellaterra per anunciar que ha denunciat les protestes contra Álvarez de Toledo a la fiscalia. Ciutadans, fent campanya pel PP (un PP que, per cert, s'envolta de gent que fa salutacions feixistes sense complexos en un campus universitari). Ciutadans i PP, PP i Ciutadans, en un nou episodi de criminalització del dret de manifestació. Per què no denunciïn la salutació nazi? No patiu, és una interrogació retòrica.

Queda clar que Ciutadans viu un principi de declivi a Catalunya, no solament per la deserció dels principals dirigents taronja per anar a la seva Meca, el Congrés, que fa que el partit corri com una gallina sense cap, i perquè ha claudicat amb Manuel Valls a Barcelona, sinó també perquè s'agenolla als peus d'un dels partits més residuals al Principat, el PP, i es deixa arrabassar la torxa de l'anticatalanisme, la seva raó de ser fundacional.

Tribuna

Manel Larrosa. Arquitecte i urbanista

El mite de l'arc metropolità

Des de fa més de quinze anys existeix un mite anomenat les "ciutats de l'arc metropolità", també dit les ciutats de la "segona corona". Aquest collaret de perles serien les ciutats de Mataró, Granollers, Sabadell, Terrassa, Martorell, Vilafranca i Vilanova i se suposa que són ciutats capital, poblades, madures, dinàmiques, ciutats completes, amb llustre i història i autònomes dins la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB). Aquesta lectura interessada suposa que hi ha uns grans satèl·lits de la capital Barcelona, amb una personalitat destacada que no haurien estat engolits per la primera corona, la qual, aquesta sí, la pobra, ja formaria un continu urbà, un simple suburbi de la capital.

AQUESTES "CIUTATS DE L'ARC" es va planificar reforçar-les amb el ferrocarril de la Línia Orbital, el qual les resseguiria amb la construcció d'uns trams de via que ara manquen, entre Granollers i Mataró, Terrassa i Martorell, i, finalment, Vilafranca i Vilanova, i fins hi tot hi hauria combois que farien aquest

gran arc, de punta a punta. La idea seria com la línia L9 del Metro, però a major escala.

TOT PLEGAT ERA UNA LECTURA TERRITORIAL interessada que obviava el gran corredor prelitoral, històric i ben present, amb l'AP-7, i el ferrocarril R8. Sobre aquest eix hi ha potents noves ciutats com Sant Cugat/Rubí, Cerdanyola/Barberà i Mollet/Parets. Per a aquestes ciutats no hi ha cap model que les incorpori, se les deixa simplement al marge, engolides pel forat negre de Barcelona, de les quals només els satèl·lits exteriors se n'haurien lliurat.

“L'alternativa millor és operar a escala Vallès, si es vol ser a la Regió

Però l'estructura de les "ciutats de l'arc" tendeix també a denigrar-les directament per diversos camins i elles, en l'aïllament, se'n poden sentir orgulloses. En primer lloc es nega la seva pròpia rodatja, es neguen les valls que formen sistemes urbans lineals i se les deixa solitàries sense política territorial possible. Situades damunt l'altar, queden congelades de tota acció, mentre el context regional és dinàmic i creix sense model i sense govern. En els seus inicis, aquesta era una formulació política socialista, respectuosa amb la capital Barcelona. Un model en el qual els perifèrics se sotmetien tot sentint-se importants, com les joies d'una corona, allà penjats del cel metropolità. Per aquest fet, avui en dia, el model de les "ciutats de l'arc" no aporta ja cap element de proposta territorial interessant, ni per a la pròpia supervivència de les capitals. I quina és l'alternativa millor? Doncs operar a l'escala Vallès, si es vol ser present a la Regió. L'aïllament no porta enlloc, cal cooperar estretament amb el nostre entorn, si és que volem ser presents a la Regió.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Votar o no votar

■ Veient el panorama que se'ns presenta properament, algú s'ha preguntat què passaria si ningú anés a votar en una pròxima convocatòria d'eleccions. Es rifarien els escos entre ells? Es rifarien el lloc del president? Perquè l'escó, del qual en viuen, no crec que el deixin perdre... Això no passarà, ja sabem que tenen cada partit els seus partidaris, valgui la redundància, perquè en els "mitings", tots els que allí hi són, ja estan convençuts de tot el que es pugui dir. És temps i diners perduts i que costen al país que tant diuen que defensen. Així que no ens enganyem més, els vots dels seus almenys els tenen segurs i saben que tots guanyaran com sempre. Aneu a votar amb alegria, que sempre és millor que que t'apugin els impostos.

JOSEP PELLICER PALOMERA
Barcelona

Bicicletes i patinets, un malson

■ Quants accidents més faran falta –com ara el d'un nen ferit greument a la Diagonal i la seva àvia– perquè les bicicletes, els patinets i altres vehicles vagin pels carrils de les calçades i no per les voreres? No he vist mai cap agent de la Guàrdia Urbana posant una multa a un ciclista o a un patinador o pel fet de circular per la vorera. Mai vol dir mai.

MIQUEL PUCURULL FONTOVA
Barcelona

No badem!

■ No badem ni un minut! Vull dir que ara que el dia 28 d'abril tenim unes eleccions espanyoles, és el moment de despertar i fotre un cop de puny damunt de la taula tots els catalans que ens sentim

maltractats per Espanya. Gràcies al fet que el judici es pot seguir en directe per televisió i ràdio, penso que molta gent adormida despertarà i entendre què vol dir la nostra relació amb els espanyols. Si algú en dubtava, ara sí que ja no té excusa. El resultat del pròxim 28 d'abril és clau per al nostre país. Més del que ens pensem! No s'hi val allò de dir que tots els polítics ens enganyen. L'enganyifa real és no anar a votar per defensar els nostres drets. La resta és parlar i no lluitar!

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

Democràcia...?

■ En aquest temps previ a les campanyes electorals, perquè hi ha eleccions per a diferents institucions, el que anem sentint dir als partits de caire dretà suposa entrar en una involució democràtica: fora llaços grocs, no par-

lar de "presos polítics"... i, en el cas que surtin escollits, immediatament aplicar a Catalunya novament el 155 i altres. Anant al gra: tot això ens porta a una mala gestió d'una democràcia encoberta de quaranta anys, potser amb algunes variants de llibertats civils però poca cosa més, i ara l'increment de partits amb una clara tendència dictatorial, és a dir: poc ha canviat. On és la democràcia en aquest estat? On és la llibertat d'expressió? On són les institucions polítiques per defensar les autonomies, que sembla que ara poden perillar. Aquest és el país que molts defensen; a banda, molts catalans volem la sortida d'un estat ara en declivi. No sé si la solució final seria agafar les maletes i adeu siau, encara que penós, sí sempre al cor a la Catalunya que estimem.

XAVIER FARRÉ MARTÍNEZ
Barcelona

La frase del dia

“A TV3 no es respecten totes les opinions. Es fa servir la televisió de tots per humiliar la meitat dels catalans”

Cayetana Álvarez de Toledo, CANDIDATA DEL PP PER BARCELONA

Tribuna

Francesc Torralba. Director de la Càtedra Ethos de la URL

Obsessió pel rendiment

El filòsof coreà Byung-Chul Han (1959), una de les veus filosòfiques més innovadores que han sorgit a Alemanya en la darrera dècada, ha fet una diagnosi molt acurada de la circumstància que ens ha tocat viure. Segons ell, vivim en el que anomena la societat del cansament, un entorn que esgota les persones com a conseqüència de la hiperacceleració de la vida quotidiana i de la cultura del rendiment en la qual estem immersos. L'obsessió pel rendiment, en tots els plans de la vida, però especialment en el laboral, té com a conseqüència una societat de cansats que necessiten tot tipus d'estimulants per poder suportar cada jornada.

LA FATIGA és el resultat de l'obsessió pel rendiment. La recerca del rendiment és, a la vegada, la conseqüència d'un sistema neoliberal d'abast planetari que té com a principal lema assolir la màxima productivitat amb el mínim cost possible. El ciutadà s'explota a si mateix per assolir el màxim resultat, per obtenir el màxim rendiment del seu talent amb el mínim temps possible. Si aconseguix resultats, té èxit i notorietat social. En cas contrari, advé la frustració. Per assolir aquests cobejats béns, és capaç de sotmetre's a si mateix i als seus subordinats a un ritme de treball hipertrofiat que té, com a conseqüència, la fatiga.

FORMEM PART d'una societat de l'excés i de la desmesura (de la *hybris* en dirien els filòsofs grecs) que té, com a conseqüència, la fatiga, el cansament i l'esgotament mental i físic. Es parteix del supòsit que tot és possible i que, si hom és capaç de domesticar la seva ment i el seu cos, de dominar-los a la perfecció i d'extreure'n tot el seu potencial, pot assolir els propòsits que imagini.

EN L'IMAGINARI COL·LECTIU, s'espera que

cada ésser humà sigui el més productiu i rendible possible. L'imperatiu del rendiment, portat a les darreres conseqüències, produeix el trencament de la persona, de les comunitats afectives i dels ritmes naturals de vida. Es tracta d'una autoexplotació, d'una sobrecàrrega infligida per un mateix sobre un mateix.

“Formem part d'una societat de l'excés i de la desmesura (de la 'hybris' en dirien els filòsofs grecs) que té, com a conseqüència, la fatiga, el cansament i l'esgotament mental i físic

LA LLUITA PER EXCEL·LIR en el mercat i per sobreviure en la intensa i extensa hipercompetitivitat té, com a conseqüència, un augment de la càrrega i dels ritmes de treball. El resultat d'aquesta lògica infernal és un món que es mou veloçment i que és incapaç d'escoltar. El temps no productiu és un temps perdut i el temps perdut està socialment censurat. ¡Prohibit perdre el temps! Qualsevol interstici que obri la ment a la meditació, a la reflexió, a la interrogació, al que Martin Heidegger anomena el pensament meditatiu, és, sistemàticament, castrat.

S'ACCEPTA EL TEMPS de desconexió, però solament com a mecanisme per recarregar les piles i tornar a l'activitat. De les tres activitats humanes descrites per Aristòtil, la contemplació, l'acció i la producció, la primera ha quedat atrofiada i, en canvi, l'acció i la producció són hipertrofiades. El pensament instrumental ho envaeix tot i la conseqüència d'això és un esgotament mental i físic que solament es pot resistir mitjançant la ingesta de tota mena de substàncies que poden activar, de nou, la maquinària. Com a conseqüència d'aquest sistema de vida, algunes activitats humanes, com la contemplació o l'escolta perden la seva raó de ser i subsisteixen en la marginalitat.

LA DANSA és un luxe en la societat del rendiment, però també ho és la conversa distesa, la lectura, la contemplació, la divagació, el gaudi musical, l'exercici de la filosofia. Es produeix una pèrdua de la capacitat contemplativa i això té, de retruc, com a conseqüència, la histèria i el nerviosisme de la moderna societat activa.

ENFRONT d'aquesta tendència imposada en l'imaginari col·lectiu, el filòsof coreà ens exhorta a aprendre a mirar de nou, a escoltar de nou, a sentir de nou.

De set en set

Imma Merino

Julieta

El nom Julieta s'associa al de la cèlebre heroïna de la tragèdia de Shakespeare i, per tant, al d'un amor immens que, ensopegant amb l'obstacle d'una rivalitat entre dues famílies poderoses, du a la mort. Tanmateix, hi ha Julieta reals, entre les quals hi ha Julieta Cortina, conserge de la facultat de Lletres (i, més, recentment, també de la de Turisme) de la Universitat de Girona que acaba de jubilar-se després d'exercir aquesta feina durant gairebé trenta anys, els mateixos de l'existència del centre. És així que, a banda d'altres Julieta reals o imaginàries, per a tots els que tenim o hem tingut una relació amb tals facultats (treballadors del PAS, alumnes, docents i fins visitants ocasionals) el nom de Julieta també estarà per sempre més associat a ella, que, per cert, és una gran amant del teatre. Que sigui així, però, no és pel mer fet d'haver treballat a la consergeria. És perquè cada dia ens ha regalat un somriure de rebuda, ha sigut amable amb tothom, ha conversat amb nosaltres de tot i més, ha procurat ajudar-nos en totes les circumstàncies i solucionar-nos els problemes sense retreure'ns que a vegades la reclaméssim mentre ens ofegàvem en un got d'aigua. Fa uns dies hi va haver un dinar de comiat al claustre de les facultats. Va ser una festa bella i emocionant. Quan Julieta Cortina va parlar, a part de recitar de manera magnífica un fragment del *Canigó* de Verdaguer per fer-nos present el seu amor per la poesia i la muntanya, va agrair el privilegi d'haver treballat en un lloc on s'ha sentit feliç. Que una persona sigui feliç treballant és un motiu de celebració del qual s'ha de deixar constància: no només per ella, sinó perquè la seva felicitat ha repercutit en els altres. L'infern és a tot arreu (també a les universitats) i és així que exalta que hi hagi qui encarni i cultivi un tros de cel. Un agraïment infinit a Julieta Cortina, que va dir-nos que només ha fet la seva feina. Deu ser per això que l'ha fet tan bé.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Nou impuls a l'autogovern però sense plurinacionalitat

El PSOE fa públic el seu programa electoral, on rebutja el 155 continu que proposen el PP i Cs

Quatre de cada deu majors de 65 anys se senten sols

Els ancians amb menor nivell educatiu tenen més risc d'aïllament, segons un estudi

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A debat una "Llei de Lli

AMNISTIA • ERC anuncia una iniciativa legislativa al Congrés que posi fi a la repressió política com a punt de partida del diàleg **VIA** • També proposa una llei 'ad hoc', si cal, per facilitar el referèndum **NO** • Batet defensa la divisió de poders

Òscar Palau
BARCELONA

ERC va fer un pas més ahir per concretar la fi de la repressió que posa com una de les condicions per donar suport a un eventual govern de Pedro Sánchez, i va plantejar una "lleï de llibertat" que aixequi totes les causes judicials obertes contra l'independentisme arran del procés. Així ho va anunciar el número 2 el 28-A per Barcelona, Gabriel Rufián, que tot i que defugia posar-hi etiquetes com "amnistia", sí que va avançar que una de les primeres mesures del grup al Congrés serà presentar una iniciativa legislativa, en forma de proposició de llei, perquè s'arxivin els casos no tan sols contra els presos polítics jutjats al Suprem—ERC no vol ni esperar, preveient també que la tramitació s'allargaria, que hi hagi una sentència que creu que ja està escrita—sinó també els exiliats i tots els altres càrrecs i alcaldes amb causes obertes arran de l'1-O, a fi de "retornar a la política un conflicte inequívocament polític".

"No es pot parlar amb presos polítics damunt la taula, només cal un mínim de voluntat política", raonava Rufián, primer en roda de premsa a l'agència Efe, i després en un acte davant de l'antiga presó Model de Barcelona. Aquí el candidat fins i tot es feia envoltar d'experts, com el catedràtic de dret penal Joan Queralt, per avalar la proposta. "La llei hauria de partir d'una premissa: el

que ha passat a Catalunya no es pot considerar delicte, i no es poden forçar les lleis", indicava el jurista, que afirmava que es poden trobar mecanismes legals per posar fi a la repressió actual si hi ha voluntat de fer-ho. "No hi ha cap espai on la llei no pugui entrar per fomentar el benestar de la gent", reblava.

En tot cas, Rufián deixava clar que a ERC estan disposats "a escoltar tothom" —per ara no n'han parlat amb cap altra candidatura—, i que "l'escenari ideal" seria que la resta de formacions facin les seves contrapropostes, i en especial un PSOE que "continuament" parla de diàleg però no fa cap mena de proposta. "No volem seguir instal·lats només en la queixa, tot i que és justificada, perquè la ciutadania ens demana que aportem vies de solució", subratllava Rufián. Per això considera que el 28-A obre una nova finestra d'oportunitat per fer seure el nou govern espanyol en una taula. "El PSOE no fa, se l'obliga a fer", constatava.

El PSOE ja ho refreda

Això sí, la candidata del PSC per Barcelona, Meritxell Batet, ja li replicava ahir mateix, en una roda de premsa a l'agència ACN, i no deixava gaires expectatives al fet que hi donin suport. "Si allò que proposen és trencar la divisió de poders d'alguna forma, el Partit Socialista no hi estarà d'acord", avançava ja, mentre negava que hi hagi cap "pressió judicial sobre l'independen-

Els republicans van presentar ahir la proposta davant de la presó Model de Barcelona ■ T. ALBIR / EFE

Les frases

“L'independentisme s'ha queixat amb raó de les violacions de drets civils però potser no ha proposat tot el que podia proposar”

Gabriel Rufián
NÚM. 2 AL CONGRÉS PER BARCELONA

dentisme”, que és una opció política “perfectament legal i que s'ha estat defensant durant molts anys a Catalunya”. Segons ella, els partits han de poder defensar si volen tesis independentistes “amb tota llibertat”, però no poden pretendre “trencar la divi-

“Preservar la divisió de poders i demanar, exigir i defensar la independència del poder judicial és primordial”

Meritxell Batet
NÚM. 1 AL CONGRÉS PER BARCELONA

sí de poders”.

Rufián, en tot cas, també li contestava, ja que “és una trampa dir això perquè són ells qui han barrejat poder judicial i legislatiu”. Els republicans, així, tiraran endavant i fins i tot podrien demanar que la proposta es tramités

com a llei orgànica—que té un blindatge superior, com l'Estatut, i no requeria més que la majoria absoluta— i descarten presentar-la com a iniciativa legislativa popular perquè admeten que no s'adaptaria a les qüestions en què es pot fer. Això sí, veurien “molt interessant” exhibir la força popular que té al darrere la mesura a través d'un manifest de suport que s'acompanyés d'una recollida de signatures.

Llei de referèndums

En tot cas, la proposta política d'ERC es completa amb dues potes més. Per un cantó, una taula de diàleg en què es puguin deba-

tre ja abans qüestions com la llei plantejada, i que realment aglutini totes les sensibilitats polítiques de Catalunya, fins i tot Cs i PP. “Hem de deixar de negar-nos els uns als altres”, exemplificava. A més, Rufián reiterava la demanda que fa el 80% de la societat —“entre la qual hi ha per força gent de totes les tendències polítiques”, recordava, i per això reptava el PSOE a fer-se-la seva— i que no és altra que la d'un referèndum d'autodeterminació. Per fer-lo possible, reclama una nova llei orgànica *ad hoc*, o bé una reforma de la llei de referèndums del 1980 perquè pugui emparar-ne un sobre el cas català. ■

L'APUNT

De projecte, ni un

Anna Serrano

És una campanya, aquesta, tan estranya que és Ciutadans qui anuncia que portarà a la fiscalia la protesta contra la candidata del PP dijous passat a la UAB. Cayetana Álvarez de Toledo n'està traient petroli i els d'Albert Rivera no volen ser menys. Ahir els tornàvem a veure arrencant llaços grocs al campus de Bellaterra. No hi van trobar estudiants ni pràcticament ningú.

Les vacances de Setmana Santa s'imposen a la cursa pel 28-A. Poques coses han transcendit dels programes electorals dels populars ni tampoc del de Ciutadans. L'aposta per un 155 continu, la croada contra l'independentisme, les paraules gruixudes i les grans proclames patriòtiques. De projectes i propostes, i menys constructives, ni un, ni una.

ELECCIONS

bertat"

El president de la Generalitat, ahir, a Terrassa, amb Míriam Nogueras i Meritxell Lluís ■ EFE / TONI ALBIR

JxCat alerta que un pacte PSOE-Cs seria tan "nociu" com un tripartit de dretes

■ Tremosa equipara els incompliments de Sánchez en matèria econòmica amb els de Rajoy ■ Torra recorda que els socialistes van aprovar el 155 amb els populars

Intercanvi de crítiques amb comuns

El cap de llista per Barcelona d'En Comú Podem el 28-A, Jaume Asens, va desqualificar ahir la proposta de "lleis de llibertat" llançada per ERC perquè "no té gaire sentit", ja que des del Congrés "no es pot interferir en les investigacions obertes als tribunals". Segons ell, el que és a l'abast dels diputats és "modificar lleis com el Codi Penal", i no "alterar les investigacions judicials" en curs. De fet, per "desjudicialitzar" el conflicte, els comuns ja van proposar la setmana passada una reforma del Codi Penal per tal que "es faci molt més explícita" la

violència en els delictes de sedició i rebel·lió, i que no sigui aplicable a casos com el que s'està jutjant al Suprem. Des d'ERC, en canvi, Rufián va qualificar ahir d'"inútil" la reforma proposada pels comuns perquè "no és delictuosa el que s'ha fet". El professor Joan Queralt justificava la desaprovació des d'un punt de vista tècnic, perquè "ells proposen crear un nou delictuosa, i no modificar-ne un d'existent", és a dir, recuperar d'alguna manera el delictuosa de rebel·lió impròpia, fet que serviria per a casos futurs però no per poder arxivar els actuals.

Emili Bella
BARCELONA

Junts per Catalunya va dirigir ahir tots els seus esforços a equiparar el PSOE amb el PP, primer advertint que si els socialistes governen amb Ciutadans serà tan "nociu" com si ho fa un tripartit de dretes (PP, Cs, Vox), i després comparant els incompliments de Pedro Sánchez amb els de Mariano Rajoy en matèria econòmica.

La número dos de JxCat al Congrés per Barcelona, Laura Borràs, es va encarregar de recordar que Sánchez va ser "còmplice del 155, perquè va votar a favor de l'aplicació al Senat quan ni tan sols feien falta els seus vots" i va advertir que un pacte entre el PSOE i el partit d'Albert Rivera seria "tan extremament nociu com un tripartit de dretes o un tripartit del 155". En una conferèn-

cia organitzada per *El Periódico*, va lamentar que per pactar la fi d'ETA es va comptar amb relators i ara "per parlar de futur, de pau i vida, no hi pot haver relators ni es pot parlar de tot".

En matèria de línies vermelles, la candidata va insistir que els seus diputats no donaran cap més xec en blanc per a la investidura perquè Sánchez no ha posat fi a la repressió i no ha atès la reivindicació de l'exercici del dret a l'autodeterminació.

El tàndem de Jordi Sánchez el 28-A va enumerar els incompliments del govern espanyol en matèria d'inversions a Catalunya, des de la llei de la dependència fins a les infraestructures previstes en la disposició addicional 3a de l'Estatut. En la mateixa línia, el número 4 de la candidatura, l'eurodiputat Ramon Tremosa, va acusar el PSOE i el PP d'actuar

de la mateixa manera a l'hora de bloquejar les sancions per a les multinacionals que cometien impagaments de factures a les pimes. "El PSOE i el PP són el mateix", va reblar. "Aquest és un decret d'obligada aprovació per Europa des de fa sis anys i el Congrés l'estava a punt d'aprovar quan el PSOE es va fer enrere i hi va votar en contra amb el PP", va explicar Tremosa en roda de premsa al costat de la consellera d'Empresa i Coheixement, Àngels Chacón.

Prenent com a exemple el polèmic quart cinturó per l'endarreriment en l'execució de les obres del tram entre Olesa i Viladecavalls fins al 2021, Tremosa va resoldre que "el Pedro Sánchez que hi ha hagut aquest any a La Moncloa s'assembla més al PP, l'Estat acumula incompliments en inver-

sions clau per a l'economia catalana sigui del color que sigui el govern". D'altra banda, l'eurodiputat va alertar del perill de la desmobilització i va advertir, per incentivar la participació, que "si només 200.000 catalans voten independència, s'ha acabat el procés, però si són dos milions, aquestes qüestions seran damunt la taula".

Al vespre, mentre Borràs participava en el debat de TVE, el president de la Generalitat, Quim Torra, feia campanya a Terrassa amb la parella de Josep Rull i número 2 pel Senat a Barcelona, Meritxell Lluís. "En aquesta campanya electoral ens alerten que ve la dreta, amb un 155 indefinit per a Catalunya. Però fa deu mesos ja ens el van aplicar PP, PSOE i Cs. El mateix Sánchez va dir a Rajoy que utilitzés el PSOE per aplicar el 155", va recordar Torra. ■

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

El PSC no veu la monarquia com un problema que cal canviar

■ Batet diu que tampoc ha arribat el moment de la reforma federal, sinó de reforçar l'autogovern
■ Borrell preveu traspàs de vots dels comuns al PSC perquè, diu, l'Espanya confederal no té suport

X.M.
BARCELONA

La candidata del PSC a Barcelona i ministra de Política Territorial, Meritxell Batet, descarta que un futur govern de Pedro Sánchez impulsi cap canvi constitucional pel que fa al model d'estat per tal de fer possible que els ciutadans triïn entre la monarquia parlamentària i la república. En una roda de premsa a l'Agència Catalana de Notícies (ACN), Batet descartava que el canvi de règim polític fos una prioritat perquè no ho considera un "problema real" dels ciutadans.

"La forma d'estat no és una prioritat per a nosaltres; creiem que el seu caràcter simbòlic està ben reconegut en la Constitució", afirmava Batet amb referència a la monarquia i en resposta a la pregunta de quina seria la posició del PSOE davant les propostes d'ERC i En Comú Podem de plantejar un

plebiscit perquè els ciutadans de l'Estat puguin triar entre monarquia i república. Per la cap de llista socialista, "els ciutadans tenen molts problemes reals que sí que fa falta abordar en una reforma constitucional o en lleis concretes".

Reforma federal, ara no
D'altra banda, els socialistes tampoc pretenen impulsar a curt termini la reforma federal que propugnen per a l'Estat espanyol perquè consideren que, en la situació actual, la prioritat és reforçar l'autogovern.

"Ens hi estem jugant si reforcem l'autogovern, si optem pel desenvolupament de l'estat autòmic i fem fortes les institucions autonòmiques o si guanyen les tesis que volen centralitzar i aplicar el 155 perpetu", defensava Batet per diferenciar el projecte del PSOE de les propostes de Ciutadans, el PP i Vox. Tot i reconèixer el "males-

Borrell i Batet, ahir a la tarda, davant del pavelló Mies van der Rohe de Barcelona ■ EFE

tar" de bona part de la ciutadania catalana, Batet insisteix que els socialistes no volen un referèndum en què es pugui votar la "ruptura", sinó un acord i, en aquest sentit, demana que tots els partits facin un es-

forç per seure en una taula i escoltar-se mútuament.

Quan li van preguntar sobre un possible pacte postelectoral amb Ciutadans, Meritxell Batet va insistir que l'objectiu dels socialistes és obtenir una

majoria tan àmplia com sigui possible per no haver de "dependre de ningú" tot i que, un cop més, també va evitar tancar la porta a un acord amb els de Rivera. Batet va reafirmar que ha estat Ciutadans el par-

tit que ha promès un "cordó sanitari" en contra del PSOE -de fet, Ciutadans ha anat precisant que està obert a pactar amb tots els partits amb la condició que no hi sigui Pedro Sánchez, en un gest cap als sectors socialistes contraris al seu lideratge.

D'altra banda, el candidat del PSOE a les europees, el ministre d'Afers Estrangers Josep Borrell, va pronosticar ahir el transvasament de vots de Podem i En Comú Podem cap al PSOE i el PSC, perquè, segons ell, els d'Ig-

La frase

"La forma d'estat no és una prioritat. El seu caràcter simbòlic està ben reconegut en la Constitució"

Meritxell Batet
CANDIDATA DEL PSC PER AL 28-A

sias i Asens proposen un model confederal amb el "dret d'autodeterminació" per a "cadascuna de les parts del país", un model que considera que no té suport suficient en el conjunt de l'Estat, segons recollia Efe. Borrell confia, basant-se en les enquestes, que el PSC serà decisiu per "posar fi a anys d'incertesa" a Catalunya i va apostar pel "desenvolupament de l'estat autòmic amb una visió federal". ■

Asens proposa una llei contra la morositat

■ Els comuns es comprometen a abaixar l'impost de societats a les pimes

Redacció
BARCELONA

El candidat de Podem a Catalunya, Jaume Asens, es va reunir ahir amb el secretari general de la patronal catalana Pimec, Antoni Cañete, i el vicepresident de l'entitat, Joan Maria Gimeno, i es va comprometre a impulsar una llei contra la morositat. La normativa va estar a punt d'arribar al Congrés d'aquesta última legislatura però no es va poder desen-

volupar per la convocatòria de les eleccions i la consegüent dissolució de les Corts.

El número quatre de la llista d'En Comú Podem per al 28-A, Gerardo Pisarello, va explicar que aquesta llei establirà sancions i terminis de pagament més estrictes per a les grans empreses amb l'objectiu de posar fi a "una economia marcada per la corrupció i el tracte privilegiat". Segons va dir, "hi ha algunes petites i mitjanes empreses que tarden fins a 300 dies a cobrar", cosa que va qualificar de "vergonya". També s'ha compromès a impulsar un "règim fiscal que afavorei-

xi les pimes perquè puguin subsistir i créixer", abaxant-los l'impost de societats i augmentant-lo a les grans companyies.

Finalment, els comuns han promès reforçar la "banca pública" perquè el govern pugui avançar el pagament a les pimes en cas que les grans empreses fallin i, a més, disposar d'"instruments de crèdit públic forts" perquè "les pimes facin la transició energètica".

"Les pimes han estat molt maltractades pel govern del PP, per una economia feta per quatre amics, i volem invertir aquesta lògica", va remarcar Pisarello.

Mar García, Jaume Asens i Gerardo Pisarello després de la reunió amb les pimes ■ ACN

De fet, ahir va continuar la picabaralla entre Asens i la candidata del PP Cayetana Álvarez de Toledo arran de la proposta del candidat dels comuns d'il·legalitzar el PP per tots els casos de corrupció i per haver actuat com una or-

ganització criminal.

La cap de llista dels populars, a través de la xarxa Twitter, va enviar Asens "al racó de pensar per dir estupideses impròpies d'un candidat". L'actual tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona li va re-

plicar ahir al matí. Asens insistia que són justament els populars els que han d'anar "a un racó de la història on no puguin robar". Asens va reiterar que Cs no és de fiar i que si pot la formació taronja tornarà a pactar amb el PSOE. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

La candidata del PP ■ ACN

La cap del PP acusa TV3 d'“humiliar” mig país

Redacció
BARCELONA

La cap de llista del PP per Barcelona, Cayetana Álvarez de Toledo, va acusar ahir TV3 de “fermal” i “humiliar” la meitat de ciutadans del país en “molts” programes. La política madrilenya ho va afirmar en l'entrevista que li va fer la periodista Lúdia Heredia a *Els matins* de TV3. La popular va afirmar que la televisió pública catalana va “participar activament” en el “cop a la democràcia”, expressió amb què el PP i Cs es refereixen al referèndum de l'1-O, i en la declaració d'independència del 27-O, que Álvarez de Toledo va considerar un cop pitjor que el 23-F, en què la Guàrdia Civil va assaltar amb armes el Congrés dels Diputats. “Fins i tot pitjor”, segons ella, “perquè s'ha fet des de les institucions, amb el suport aclamat des del carrer i dels mitjans de comunicació”. Álvarez de Toledo va justificar la seva acusació a TV3 pel fet que el seu director, Vicent Sanchis, està “processat” per desobediència, un fet que va qualificar de “molt greu”, en una afirmació davant la qual la conductora del programa va recordar que Sanchis podria acabar sent jutjat per haver emès els anuncis de celebració de l'1-O. Les crítiques de la candidata a TV3 van arribar al punt que va acusar la televisió de “fermal” i “humiliar” la meitat dels ciutadans de Catalunya i “d'un procés molt lamentable de divisió i enfrontament en aquesta comunitat”. L'entrevista es va fer en castellà a petició de la candidata. ■

Cs denuncia la protesta de la UAB contra el PP

Redacció
BARCELONA

En campanya es pot treure rèdit de tot. I ahir Ciutadans va anunciar que portaran a la fiscalia l'escarni de què va ser objecte di-

jous la candidata del PP, Cayetana Álvarez de Toledo, a la Universitat Autònoma de Barcelona, quan participava en un acte organitzat per l'associació S'ha Acabat!. En un campus pràcticament desert

com a conseqüència de les vacances de Setmana Santa, el portaveu parlamentari, Carlos Carrizosa, i la candidata al Congrés, Carina Mejías, també van aprofitar per fotografiar-se traient llaços grocs. ■

Carrizosa i Mejías, ahir traient llaços grocs de la Universitat Autònoma ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

aena.es

Descarrega la nostra aplicació

Ajuda'ns a ajudar-te

Si ets una persona amb discapacitat o mobilitat reduïda, als nostres aeroports t'oferim tota l'atenció que necessites.

Sol·licita el servei quan **compris el bitllet a la teva companyia aèria o agent de viatges.**

Mínim 48 hores* abans del teu viatge

Només et podem oferir el millor servei si coneixem les teves necessitats.

 www.aena.es

 913 211 000/ 902 404 704

 A través de la nostra aplicació

* La sol·licitud per avançat és imprescindible per tal de garantir una correcta prestació del servei.

Liceu Opera Barcelona

 aena

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista d'En Comú Podem a Girona per al 28-A

Joan Luengo

“Per avançar no es poden posar condicionants”

LÍNIES VERMELLES • Assenyala la pèrdua d'oportunitats de Catalunya i també de l'Estat pel fet d'imposar límits **FRONT D'ESQUERRES** • Aposta per fer tots els pactes possibles per aïllar l'extrema dreta **FRONT REPUBLICÀ** • Els demana fer política i “no teatre”

Gemma Busquets
BANYOLES

Fem l'entrevista a la plaça Major de Banyoles, capital de la comarca del Pla de l'Estany, i consistori en què Joan Luengo (Banyoles, 1988) ha estat regidor ecosocialista per ICV durant vuit anys. Al setembre va anunciar la seva retirada de la política municipal.

Demanàveu un debat al territori. Catalunya és la prioritat d'aquestes eleccions?

És evident que al Congrés tens una responsabilitat nacional, però al cap i a la fi estàs escollit per un territori i el que reclamem a la resta de forces és debatre sobre tot, però també sobre temes territorials. A les comarques gironines tenim prou qüestions que tenen responsabilitat al Congrés per poder debatre. Crec que en aquests darrers anys la política s'ha basat en un gran tema i ha oblidat la política petita, la del dia a dia, i és el que anem a reclamar.

Aquesta política del dia a dia, en què la concreteu?

Parlem d'infraestructures en dos grans temes. Primer, rodalies, el tren convencional, que està en una situació precària.

Hem invertit molt en el TAV i hem desinvertit en rodalies, el tren convencional, que està en una situació precària

Hem invertit molt en el TAV i hem desinvertit en el tren que fa servir tothom. Quant al baixador del TAV a l'aeroport de Girona, no hi estem d'acord perquè creiem que tècnicament no és gaire rendible, i prioritzar el TAV abans que el tren de rodalies no ens sembla correcte.

Què proposeu per connectar l'aeroport de Girona?

L'opció número u és connectar l'estació de Girona amb l'aeroport de Girona, a Vilobí d'Onyar, amb busos llançadora elèc-

Un pas endavant en defensa de l'esquerra

No es podia quedar de braços plegats. Així explica la seva candidatura al Congrés davant l'avenç de l'extrema dreta i del perill d'un govern a l'Estat espanyol que “nega” els seus “valors d'esquerreres i feministes”, explica. “Soc una persona obertament homosexual i, per tant, estan posant en perill la meva condició”, continua Luengo com a argument per fer un “pas endavant”, no sols per qüestions personals, sinó també perquè representen moltes persones. “O t'hi poses, o t'hi faran posar”, rebla amb implicació.

trics que siguin molt continus o fins i tot una llançadora amb l'aeroport del Prat. És factible i és rendible abans que haver de fer un ramal. Aquest, però, és un tema que no només hem d'abordar en clau política, sinó amb les associacions d'empresaris, de turisme... Cal fer un gran acord de com l'aeroport de Girona pot tenir un futur millor. Que s'acorda que sigui la quarta pista de l'aeroport del Prat? Podem acceptar-ho, sempre que això tingui un benefici per al territori. Crec que el millor que podem fer, però, és debatre entre tots quina és la millor opció.

Quins altres temes territorials teniu en l'agenda?

Sembla que cada cop que hi ha eleccions tothom demana desdoblar l'N-II. Vull recordar que el 2021 s'acaba la concessió amb Abertís de l'AP-7. Per tant, serà de gestió pública i ja tindrem carretera de quatre carrils que va de nord a sud de les comarques gironines lliure. Què fem amb l'N-II? El que hem de fer és desdoblar aquells trams que estan iniciats, que bàsicament són entre el Pla de l'Estany i l'Alt Empordà. I a la resta de l'N-II, el que hem de fer és millorar la seguretat i convertir-la en un gran eix entre les comarques i els municipis. És evident que hi ha alguns sectors, i estic pensant en Bàscara, per als quals hem de trobar una alter-

avançar. Perquè si comencem a posar línies vermelles, no avançarem gens. Catalunya, en els últims tres anys, ha perdut moltes oportunitats per voler posar línies vermelles. I l'Estat també ha perdut oportunitats amb Catalunya per voler posar línies vermelles.

Falta cultura del diàleg?

Tothom està permanentment en campanya. I s'ha de governar i seure a parlar, independentment del que s'hi pugui guanyar electoralment. En política, hi ha decisions que al seu moment no agraden a tothom. Vine de la política municipal, i és molt dura, perquè el ciutadà t'interpel·la directament i, per tant, hi ha decisions que pens que saps que són bones, però que en aquell moment no es valoren, i després el temps t'acabarà donant la raó.

No es poden comparar amb altres eleccions espanyoles, perquè el context social i polític és molt diferent, sobretot el votant català. En quina clau votarà?

Aquestes eleccions no són només complicades per la situació que viu Catalunya, sinó perquè també hi ha molts altres inputs. El PSC és un partit que s'anomena d'esquerra que està dient que vol pactar amb Ciutadans, i cal veure com això l'afectarà. I hi ha un partit molt perillós

Els candidats Roca, Borràs, Asens, Gómez del Moral, Perea i Roldán, ahir a TVE ■ ACN

Confrontació i retrets en el primer debat del 28-A

- Els partits exhibeixen una falta d'acord i consens total
- ERC demana referèndum i el PSC li reclama pressupost

Emma Ansola
BARCELONA

Confrontació, retrets i completament enrocats van aparèixer ahir els partits en el primer debat sobre el 28-A en un mitjà de comunicació públic. Inés Arrimadas, Cayetana Álvarez de Toledo, Meritxell Batet i Gabriel Rufián van optar per no ser ahir a TVE i ser substituïts per Toni Roldán (número dos per Barcelona de Ciutadans), Jordi Roca (número u per Tarragona del PP), Mercè Perea (número tres per Barcelona del PSC) i Gerard Gómez del Moral (número sis per Barcelona d'ERC). JxCat i En Comú Podem van ser els dos únics partits que van enviar els seus caps de llista per Barcelona: Laura Borràs i Jaume Asens. El consell d'informatius de RTVE va manifestar el seu malestar pel que consideren una "plantada" a la televisió pública. "¿Potser els polítics no valoren la televisió pública?", van expressar en una piulada a Twitter.

I tan bon punt es va obrir el debat, van començar aflorar les primeres acusacions greus i fora de

to del candidat del PP qualificat de terrorisme tot allò relacionat amb els partits independentistes. Retrets de mentir des d'un bloc a l'altre tant pel que fa a actuacions passades com fins i tot quan es parlava de dades i xifres en les exposicions dels candidats quan es tractava el dèficit o el finançament.

El primer bloc va estar centrat en el conflicte territorial. Les propostes de Junts per Catalunya, ERC i els comuns a favor del referèndum, que recorden abraça un 80% de la gent, van xocar contra la mullada formada pel PP i Ciutadans a la qual també s'hi va afegir el PSC amb la seva única oferta de reforçar l'autogovern per donar sortida a una proposta consensuada. Les espurnes van saltar tant entre el bloc independentistes i els constitucionalistes com entre el PSC i Cs, tot i que va ser el candidat del PP qui es va emportar els retrets unànimes de la resta de partits.

Nova ser el referèndum l'únic protagonista del debat, ja en el segon bloc, la manca d'un pressupost per part del govern de la Generalitat, també va ser

dard llançivol entre els partits. Aquí el PSC va trobar el suport dels comuns a l'hora de retreure als partits governamentals, JxCat i ERC, la manca d'acords i valentia per aprovar els comptes amb una reforma de la fiscalitat i nous impostos. El PP i Cs, en canvi, van acusar els partits de JxCat i ERC de "triturar" la sanitat, desequilibrar les finances i "d'espantar" les inversions econòmiques a Catalunya, opinions desmentides pels candidats Laura Borràs i Gerard Gómez del Moral. Eren tantes les acusacions del PP i Cs que tots dos partits no van tenir prou temps per poder oferir propostes. I paradoxalment les demandes de tots els partits era llibertat, igualtat i democràcia. Paraules que JxCat i ERC també van completar amb la denúncia de la repressió de l'Estat espanyol. Fer front al tripartit de la caverna però també a la coalició entre el PSC i Cs que tant preocupa als republicans i els comuns i que tots dos van denunciar al llarg del debat. ERC es va comprometre a ser un mur contra la ultradreta. ■

Volem forçar el PSOE a governar cap a l'esquerra, perquè ha demostrat que li tremolen les cames amb polítiques d'esquerra

nativa que no passi pel mig del municipi. L'N-II ha de ser una gran ronda amb seguretat, amb millores d'accés a diversos nuclis. Però sobretot basar-nos en la idea que l'AP-7 s'ha de convertir en l'eix vertebrador del transport.

Quina és la solució d'En Comú Podem per a Catalunya que centra el 28-A?

Hi ha un pol format per ERC i Junts que diu ara que aposta pel referèndum i el diàleg quan fa quatre dies deia que anava a Madrid a bloquejar; per tant, la credibilitat que els donem és bastant poca. El que estem dient, i no hem canviat cap punt, és que som l'únic partit que tenim un referent a escala estatal que aposta pel referèndum. Units Podem a la resta de l'Estat, tot i que li pugui costar algun vot, ho està dient, i per tant som els únics que tenim aliats a escala estatal. És evident que aquesta situació només s'ha de desencallar amb un referèndum real, efectiu, pactat, amb condicions, amb pregunta clara, concreta i concisa. Mentre estem negociant tot això, el govern català i el govern espanyol han d'anar seient i dialogant, sense condicionats. Quan un negocia sindicalment, davant la patronal o l'empresari, no li pot posar condicionants, pot pactar allò en què estan d'acord i allò en què no, però no es poden posar línies vermelles per poder

L'únic partit estatal que aposta pel referèndum és Units Podem, tot i que li pugui costar algun vot; són els aliats estatals

que és Vox, que el que fa, per primera vegada, és dividir el vot de dretes en tres.

Serieu partidaris d'un front d'esquerra al Congrés per frenar l'extrema dreta?

Farem tots els pactes possibles per aïllar l'extrema dreta. Això vol dir no pactar amb aquelles forces polítiques que governin directament o indirectament amb Vox.

Quin ha de ser el paper d'En Comú Podem en un front d'esquerra?

Volem forçar el PSOE a governar cap a l'esquerra, perquè ens ha demostrat que en certs moments, quan ha de fer polítiques d'esquerra, li tremolen les cames. No ha limitat el lloguer, per exemple. És la primera mesura que farem al govern. Cosa que sí que ha fet Macron a França. Pedro Sánchez no ha derogat les dues reformes laborals, ni la del PP; una reforma que tant de mal està fent als treballadors, però sobretot a les dones. Quan més força tinguin En Comú Podem i Units Podem, més capacitat tindrem per poder incidir en les decisions que prenguin.

Com veieu l'entrada a escena del Front Republicà?

No venen a fer política. Van a Madrid a bloquejar-ho tot, i això no és fer política. És anar a fer teatre. Jo vull anar a Madrid a governar i a fer política. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Candidata de la Crida-CUP a l'alcaldia de Lleida

Rosa Peñafiel Cantano

“Si hi ha un govern republicà a Lleida, també hi serem”

DESCONFIANÇA • “Personalment li retrec al govern que hagi jugat amb les emocions, amb l'anhel d'un poble” **RUMB** • “ERC em desconcerta una mica. No sé ben bé cap a on va” **LLUITA** • “L'Estat no deixarà d'utilitzar la repressió per eliminar-nos com a adversaris polítics”

LLIBERT REXACH

Virtudes Pérez
LLEIDA

La Rosa Peñafiel és qualsevol cosa menys una política professional. Ha arriscat fins i tot la feina per presentar-se com a cap de llista de La Crida-CUP a Lleida. La mou la passió i el record de la lluita del seu avi, un andalús comunista i sindicalista que va ser regidor a la Paeria pel PSUC del 1979 al 1983.

S'imaginava que acabaria encapçalant una candidatura de la Crida-CUP?

Quan m'ho van proposar, jo en el primer moment vaig dir que no, perquè tinc dos fills,estic educant en solitari, porto una empresa... Com a dona tinc dificultats, com moltes altres... Però pensant molt, i pensant d'on vinc, del que hem arriscat a casa, vaig dir: “Em tiro al buit, arrisco i ja me'n sortiré.”

Vostè és la neta del sindicalista i regidor de la Paeria Antonio Cantano i és la portaveu de la plataforma Lleida Lliure de Franquisme, constituïda després que la seva família es negués que es posés el nom del seu avi a un carrer mentre no desapareguin tots els noms franquistes dels carrers... El seu avi ha estat un referent?

El meu avi va morir fa quatre anys el dia

‘Radical’ vol dir transformar des de la rel, perquè si no ho fem així, si no ho fem possible, sempre governaran els mateixos

del meu aniversari. Ell és el meu fil, el fil que intento preservar. Era comunista, sindicalista convençut, va emigrar d'Andalusia, com molts altres, i va ser un dels fundadors de CCOO a Lleida i va estar represaliat pel franquisme. Quan l'Ajuntament li va concedir un carrer, la família ens vam plantar perquè hi havia una lluita per treure els noms franquistes dels carrers i tampoc trobàvem coherent que estigués a la mateixa altura de reconeixement dels que li van privar la llibertat. Primer li vam dir a l'alcalde i no ho va ac-

Lluitadora antifeixista i feminista

Veïna del barri de la Bordeta, Rosa Peñafiel Cantano (49) és portaveu de la plataforma Lleida Lliure de Franquisme i membre de l'associació feminista Dones Lleida. Fa dos anys va ser notícia perquè va liderar la lluita per la retirada de les plaques franquistes als carrers de Lleida a partir de la proposta de dedicar un carrer al seu avi, Antonio Cantano. L'Ajuntament va ser portat a judici per aquest tema per incompliment de la memòria històrica. El novembre passat va canviar cinc d'aquests noms per noms de dones.

ceptar, va dir que col·locaria la placa i si jo volia que la despengés. Aquesta espurna va ser la flama de la plataforma Lleida Lliure de Franquisme.

Quin és el seu anhel com a candidata?

L'objectiu és transformar. Jo arrisco 22 anys en una empresa i em puc trobar que d'aquí a quatre anys no tingui feina. Iestic a punt de fer 50 anys. És arriscar. Però tinc la il·lusió de fer possible un projecte i fer realitat la Lleida que tots volem. Volem retornar la institució als ciutadans. El tema de les plaques em va afectar molt perquè haver de lluitar amb socialistes per fer justícia a la memòria històrica, per canviar els noms dels carrers... Alguna cosa està passant que no va bé.

No creu que la gent està una mica cansada? Com s'ho farà per compartir aquesta il·lusió que vostè té?

Jo també soc poble, jo també estic cansada. Il·lusionar és complicat i més quan el cansament és per una causa endèmica. Hem normalitzat que el clientelisme no es pot canviar. Per això, quan diem que som radicals, s'ha de veure en positiu. Radical vol dir transformar des de la rel. Perquè, si no, no ho farem mai possible i sempre governaran els mateixos.

El tema de les plaques franquistes m'ha afectat molt, i més que hàgim de lluitar amb els socialistes per la memòria històrica

L'amenaça d'ascens de l'extrema dreta li dona empenta o la desanima?

Em dona molta força per lluitar més que mai. La dreta només té com a arma la repressió, la por i la limitació de les llibertats. Per mi va haver-hi una transició on els franquistes una nit eren franquistes i l'endemà eren demòcrates. No s'ha fet cap tipus de transformació, especialment en àmbits com el judicial, on han conservat les estructures de poder. Una democràcia real ha de partir d'un canvi de més avall. Aquí, a Lleida, els socialistes han tret quatre dels nou noms de carrer franquistes. Eren com els més dolents. Ha arribat un punt que hem banalitzat tant la dictadura franquista i el que va patir la gent, que som capaços de conviure-hi, i això és una anomalia democràtica, res del que vivim ara és casualitat.

Què opina de l'opció d'ERC, que ha apostat per una via més lenta?

Jo ho tinc clar, fins al punt d'assumir les conseqüències que calgui assumir. Perquè l'alternativa és utilitzar paraules, dir "Farem república" però sense cap tipus d'intenció. Jo tinc clar que s'ha de ser conseqüent i desobeir. Perquè el que és clar és que l'Estat no deixarà d'utilitzar la repressió per eliminar-nos com a adversaris polítics.

No teniu por de quedar-vos sols en aquesta lluita?

No podem quedar mai sols, hi ha el batec d'un poble al carrer. Carrer i institucions són indestruïbles en la lluita.

Esteu més a prop dels Comuns o d'ERC?

ERC personalment em desconcerta una mica, no sé ben bé cap on va. Seré bastant clara durant la campanya. Tots tenim dret a saber si pensen pactar amb els socialistes aquí a Lleida, hi ha una certa *rumorologia*, i sobretot saber fins a on seran capaços d'arriscar, hem de posar les cartes damunt de la taula. Aquestes eleccions no van de repartiment de cadires sinó de revertir i canviar una societat.

Sembla que el que vol ERC és pactar amb vosaltres i amb Junts per Catalunya. I vosaltres?

Nosaltres ens guiarem per la lògica. I sempre ho hem dit clarament: en tot allò que serveixi per avançar cap a la República de la justícia social, la radicalitat democràtica i els drets col·lectius, hi serem.

Per què no heu fet una coalició amb El Comú de Lleida?

Tenim molta sintonia amb ells i podem treballar plegats. Potser la falta de sintonia està en el tema de la independència. Tot i així, reconec que han fet una tasca

Il·lusionar és complicat i més amb un cansament endèmic, quan hem normalitzat que no es pot canviar el clientelisme

increïble a Lleida; a més, els conec personalment, als dos regidors actuals, i tinc bastant empatia amb ells.

Insistiu que el govern ha desaprofitat els resultats de l'1-O. Quina era l'alternativa i què és el que més critiqueu del govern actual?

Jo personalment li retrec que han jugat amb les emocions d'un poble, amb l'anelhel. M'ha semblat que volien veure si l'Estat feia algun pas, però en el fons han jugat a dues bandes, no han estat clars... Jo hauria declarat la República directament. Jugar, no. Hi havia molta gent esperant aquest moment, per això vam defensar les urnes. No es pot jugar així amb els sentiments. La independència no és únicament una bandera, és un projecte, una societat més justa, de drets laborals, feminista...

Però creu realment que es pot declarar la República i ja està? Això no hauria estat encara pitjor?

No, si no és de manera unilateral, no. Quan es va pactar aquesta Constitució que no es pot modificar ni tocar i que és inviolable, però els drets del poble sí que ho són, es va deixar ben lligada la unitat d'Espanya. Però la idea d'Espanya no és un dret fonamental que s'ha de preservar, és una idea franquista. ■

Maragall al míting de diumenge d'ERC ■ EFE

La unitat, una altra vegada

CARTA • Forn respon a la proposta de Maragall d'una unitat d'acció postelectoral amb una nova demanda de llista conjunta **FET** • JxCat i ERC continuen molt distanciats

Joan Rueda
BARCELONA

El candidat a l'alcaldia de Barcelona per Junts per Catalunya (JxCat), Joaquim Forn, va adreçar ahir una carta al candidat d'ERC, Ernest Maragall, en què ressuscita la idea d'una llista conjunta davant la proposta del líder republicà, feta pública en diferents mitjans de comunicació i adreçada als postconvergens i la CUP el 10 d'abril passat, d'un compromís independentista per Barcelona. Forn defensa que "deixar passar l'oportunitat de guanyar les eleccions és un error polític que el sobiranisme no pot cometre" i li recorda que, amb la normativa que regeix les eleccions locals, si un partit els supera, i posa d'exemple Ciutadans el 21-D, té moltes possibilitats d'aconseguir l'alcaldia ja que, en primera volta, per ser escollit alcalde el candidat necessita la majoria absoluta dels membres del ple. El dia següent a la proposta, la número 2 de Forn a la llista de JxCat, Elsa Artadi, ja havia respost a Maragall demanant-li que aclarís "si volia una unitat d'acció independentista o governar amb Colau", i la CUP va mostrar la seva sorpresa pel fet de rebre la proposta "a través dels mitjans de comunicació" i va assegurar que respondria "seguint els ritmes de la nostra organització".

La unitat prèvia o posterior a les eleccions dels partits independentistes és un concepte ben present en aquesta precampanya de les municipals, justament l'any en què hi concorren més candidatures i, per tant, en què hi ha més desunió. A banda de JxCat i ERC

també concorren a les eleccions del 26 de maig la CUP i Barcelona És Capital, la plataforma impulsada per Jordi Graupera justament amb la intenció d'unir totes aquestes candidatures en una de sola. La proposta de Forn, però, xoca amb un escull legal ja que, segons el real decret de convocatòria d'eleccions aprovat pel govern espanyol, diendres passat, 12 d'abril, era el darrer dia per comunicar a les juntes electorals les propostes de candidatura conjunta. La presentació de les llistes electorals s'ha de fer entre els dies 17 i 22 d'abril.

En tot cas, la proposta de Maragall arribava dos dies després que, en una entrevista a RAC-1, apostés per un govern "del bloc democràtic" liderat per ERC on tindrien cabuda tant Barcelona en Comú com JxCat, un altre element que ha causat fricció entre els dos partits que governen junts a la Generalitat. Aquest cap de setmana, Artadi li responia, en una entrevista concedida a El Punt Avui, afirmant: "ERC ha de decidir quin és el seu projecte, si vol canviar Barcelona o no. Nosaltres no governarem amb els comuns. Ni ens passa pel cap governar amb Colau. Si aquest és el projecte de l'Ernest Maragall per als pròxims quatre anys, és legítim però nosaltres és evident que no hi participarem. Tampoc és el que demanen els veïns." Maragall va respondre, el mateix diumenge, a Artadi que "és sorprenent que renunciï a un govern ampli, que inclogui els comuns, que s'ha de comprometre amb la llibertat (els presos i els exiliats) i la democràcia (l'exercici del dret a l'autodeterminació)". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSOE ofereix un “nou impuls” a l'autogovern sense consulta ni el 155 fix

■ El programa cita Catalunya i proscriu l'autodeterminació i “l'estat d'excepció permanent” ■ Sánchez retorna a Granada i Barcelona i parla de “singularitats”

David Portabella
MADRID

Catalunya no apareixia ni esmentada al document de Pedro Sánchez titulat *110 compromisos amb l'Espanya que vols*, però el programa electoral del PSOE que singularment es va donar a conèixer ahir –amb l'endarreriment de coincidir amb el quart dia de campanya pel 28 d'abril– sí que concreta quina és l'oferta socialista per a Catalunya: “un nou impuls en l'autogovern”. Sense preveure mai una consulta i esquivant la “nació de nacions” que va defensar el 2017 en el seu afany per recuperar el tron perdut del PSOE, Sánchez proscriu alhora el dret a decidir i l'aposta per un 155 perpetu que fan el PP, Cs i Vox. “Ni des del dret a l'autodeterminació ni des d'un estat d'excepció territorial amb caràcter permanent a través de l'article 155 de la Constitució es pot construir el futur”, adverteix el programa electoral del PSOE, que ha estat coordinat per Carmen Calvo i Cristina Narbona.

Amb l'afany d'anar més enllà de l'*statu quo* però sense agitar els barons, el programa de Sánchez retorna a la declaració de Granada del juliol del 2013 i a la declaració de Barcelona del 2017. Fidel a enterrar tota al·lusió a la via federal, si en els 110 compromisos amb Espanya no era fins al punt 98 que prometia “enfortir el model autonòmic” i prou, ara el programa electoral del PSOE cita la protecció a “singularitats” i “peculiaritats” de cada comunitat. “Avançant cap a un model d'estat cada vegada més capaç d'integrar la pluralitat, i en què la diversitat, la igualtat i la solidaritat siguin valors compatibles”, diu el contracte amb què Sánchez busca la reelecció

Pedro Sánchez intervenint ahir en un acte amb pensionistes a Leganés ■ ACN

Casado vol les presons per evitar que n'hi hagi “a la carta”

Si bé a penes trepitjarà el sòl català, Catalunya és el gran tema dels mítings de Pablo Casado, que ahir va prometre recuperar la competència de les presons –transferida a la Generalitat de Jordi Pujol– per evitar que els presos independentistes –“i els etarres”– no tinguin penals “a la carta” i visquin “a cos de rei”.

i aspira a fer del PSC el partit més votat a Catalunya.

De Granada a Barcelona
Amb el simple esment a la declaració de Barcelona, que recollia expressament “el millor reconeixement a la realitat plurinacional d'Espanya”, Sánchez evita haver de posar per escrit la paraula “plurinacional” al programa amb què combat a les urnes una pretesa rendició a l'independentisme que li imputen el PP, Cs i Vox. En el

En un míting a Tenerife, el president del PP va assegurar –sense detallar cap prova– que Pedro Sánchez desitja transferir personal i mitjans a Catalunya perquè els presos hi estiguin “a cos de rei”, una afirmació que implica donar per fet que els nou jutjats al Suprem en presó preventiva seran condemnats. “Els (el

cas del text de Granada, Sánchez no hi va tenir res a veure: l'ideòleg va ser l'aleshores secretari general, Alfredo Pérez Rubalcaba. El seu mèrit era cosir el PSOE a base d'aigües l'aposta plurinacional i federal, sense citar Catalunya i limitant-se a parlar de “singularitats”. Però Sánchez va fer seu el text en la primera etapa com a líder del PSOE, del 2014 al 2016, i també en l'actual.

La de Granada pretenia actualitzar la declaració

PSOE) han d'acontentar els seus socis, però quan els demòcrates patim escraches o amenaces no diuen ni piu”, va dir Casado. Des de Cs, Albert Rivera, que diumenge va anar a Errenteria a fer un míting i va ser rebut amb llaços grocs i cassolades, va instar ahir la fiscalia a actuar i perseguir el que anomena delictes d'odi.

de Santillana del Mar (Cantàbria), el full de ruta autonòmic des del 2003 amb José Luis Rodríguez Zapatero. “Necessitem reformar la Constitució per incorporar els fets diferencials i les singularitats polítiques, institucionals, territorials i lingüístiques que són expressió de la nostra diversitat”, recollia el text aprovat el 6 de juliol del 2013 pel consell territorial del PSOE que ara, sis anys després, torna a ser referència al PSOE. ■

Gala Pin i Mercedes Vidal, en dues entrevistes concedides a aquest diari ■ JOSEP LOSADA / JUANMA RAMOS

Colau es queda sense Pin i fa fora Vidal de les llistes del 26-M

■ La regidora de Ciutat Vella no es veu amb cor de continuar ■ La de Mobilitat és del sector de Nuet

Joan Rueda
BARCELONA

Res és plàcid en els darrers mesos a Barcelona en Comú. Ahir, la formació celebrava una sessió plenària en què havia de ratificar en què havia de ratificar els 21 primers noms de la llista i van saltar dues sorpreses. D'una banda, l'actual regidora de Ciutat Vella, Gala Pin, sortirà d'aquest *top* per qüestions personals i, per altra, la regidora de Mobilitat, Mercedes Vidal, ha estat *convidada* a abandonar els llocs de sortida en formar part, com a membre d'EUiA, del sector més proper a Joan Josep Nuet, qui, amb la seva plataforma Sobiranistes, s'ha integrat a les llistes d'ERC i no en les d'En Comú Podem a les eleccions generals.

En un emotiu post a Facebook, la també regidora del districte d'Horta Guinardó, després de posar en positiu la feina feta en aquest mandat, afirma: “Que la discussió política en un espai plural com el dels comuns és una cosa delicada i complexa és obvi, però és positiu. És precisament aquesta pluralitat y complexitat la que va permetre construir un projecte tan ric i potent.” Vidal continua la seva reflexió assegurant: “Les re-

cents tensions entre EUiA i els Comuns, dos espais que sento com a propis, han acabat per afectar-me personalment i situar-me davant una contradicció que no puc gestionar d'una altra manera que fent un pas al costat. Davant la manca de la confiança necessària per afrontar un nou mandat, he decidit que el millor és apartar-me de la primera línia política.”

La xifra

4

són els regidors de Barcelona en Comú que repetiran a les llistes del 26-M. El grup el formen onze regidors.

Amb la pèrdua de Pin, que ocuparà un lloc simbòlic, i Vidal, que se suma a la de Jaume Asens, que serà substituït pel jurista i sociòleg Marc Serra, només són quatre els regidors de l'actual govern que repetixen a la llista de Colau: la mateixa alcaldessa, Janet Sanz, Laura Pérez i Eloi Badia. Gerardo Pisarello, Laia Ortiz, Agustí Colom i Josep Maria Muntaner són altres noms que no repetiran. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Guàrdia Civil insisteix a criminalitzar la política

■ Un comandant del cos armat tergiversa, al Suprem, reunions dels acusats per desencallar el govern català el gener del 2016 ■ Qualifica el major Trapero d'“imprescindible” per al procés

Mayte Piulachs
BARCELONA

Un comandant de la Guàrdia Civil va insistir ahir a criminalitzar l'actuació de polítics catalans i d'entitats civils sobiranistes la tardor del 2017, tal com es recull en els atestats, que signa conjuntament amb el tinent coronel Daniel Baena. En la desena setmana de judici al Tribunal Suprem, el cap del cos armat, amb el número d'identificació N29100C, també va assegurar que el major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, era “imprescindible” per al procés independentista, i que estava en “connivència” amb el president Puigdemont. Les defenses dels dotze independentistes catalans van evidenciar, un cop més, tergiversacions de les seves investigacions i conclusions.

En l'interrogatori del fiscal, el segon de Baena va explicar que el document apòcrif *Enfocats*, trobat a

casa de l'exsecretari general d'Economia, i la seva agenda Moleskine, datada del 2015 fins a principi del 2017, els van confirmar la voluntat del govern de tirar endavant “un referèndum pactat inicialment però després de forma unilateral”, fet que no s'amagava pas. De forma volguda o per error, el comandant va situar una reunió, titulada “l'últim intent” en l'agenda de Josep Maria Jové, per fer l'acció “unilateral”, quan en realitat era una reunió de responsables polítics independentistes davant la crisi obrerta amb la presidència d'Artur Mas i el fet que calia trobar un substitut, el gener del 2016. “Els representants polítics es reunien i acordaven coses, ha manifestat”, li recriminava l'advocada Ana Bernaola, defensa de Jordi Sánchez. El cap del cos armat va explicar que esmentaven les diades des del 2013 fins a l'actualitat per “contextualitzar”, pe-

L'advocada Judit Gené interroga un comandament per les acusacions a Forn ■ EFE

rò no va saber què respondre quan Bernaola li va preguntar per què no hi posaven que eren sempre mobilitzacions pacífiques.

“La reunió en què Forcadell cita els polítics era l'abril de 2016 i els cita per parlar del pressupost, no? Les lleis de desconexió són del 2017”, preguntava la penalista Olga Arderiu al comandament, que va tor-

nar a barrejar dates per sostenir que la presidenta “era el canal per tramitar les lleis de desconexió. El penalista Andreu van den Eynde, defensor d'Oriol Junqueras i Raül Romeva, li va fer admetre que investigaven el govern català des del 2015, d'una forma prospectiva, i quan li va dir que no podien investigar aforats, en referència al vi-

cepresident, el comandant va respondre: “Nosaltres investigàvem persones.” Resposta calcada de la que va donar Baena al Suprem.

L'advocada Judit Gené va collar el secretari dels atestats policials, que amb dubtes, va acabar admetent que els correus electrònics que enviava el major Trapero a l'exconseller Quim Forn no tenien cap

resposta ni queixa per part del polític, i eren informatius perquè necessitaven recursos per complir les ordres de la fiscalia i després del TSJC. L'advocat Jordi Pina també li va recordar que les obres sospitoses al CTTI, valorades en 1,2 milions d'euros, van continuar amb el 155 i fins i tot el govern espanyol va aprovar una ampliació de mig milió d'euros.

Finalment, Benet Salellas va fer-li rectificar que el que deia un correu enviat a Jordi Cuixart, president d'Òmnium, no era que hi hagués “nens i gent gran als centres de votació”, com va dir el comandant per acusar-los d'usar persones vulnerables, sinó que deia: “Cal garantir que hi hagi gent de totes les edats.”

Amenaces amb ETA

D'altra banda, ahir també van declarar com a testimonis quinze agents de la policia espanyola, la majoria antiavalots, alguns dels quals van patir ferides lleus en dits, turmells i l'avantbraç en centres de votació de Barcelona. Uns quants van assegurar que els concentrats els cridaven amenaces de mort amb ETA, que no se senten pas als vídeos aportats. I només un agent va admetre haver vist una persona ferida a l'escola Mediterrània, a preguntes de l'advocat Àlex Solà. ■

Una junta de fiscals per acusar Pesarrodonna

■ El fiscal en cap de Manresa no veu la seva desobediència i el fiscal superior, sí

Mayte Piulachs
BARCELONA

La fiscalia, finalment, acusarà per desobediència durant l'1-O el regidor de Cultura de Sant Joan de Vilatorrada, Jordi Pesarrodonna (ERC). La decisió és polèmica i l'ha acordat per majoria una junta extraordinària de fiscals de la Fiscalia Superior de Catalunya, a petició del fiscal en cap de Manresa, ja que considera que l'acció no és delictiva.

La magistrada substituïda del jutjat d'instrucció 2 de Manresa, Maria Teresa Rodríguez Peralta, va investigar d'ofici Pesarrodonna per desobediència greu a l'autoritat, com va fer amb els alcaldes de Callús i Fonollosa després que presentessin denúncies per lesions contra la Guàrdia Civil. En els dos darrers casos, la fiscalia va demanar el sobreseïment.

El febrer passat, la jutgessa va dictar una providència en què instava la fiscalia a respondre si presentava acusació o demanava el sobreseïment de la causa contra Pesarrodonna, després d'haver-lo processat l'octubre del 2018.

A banda, l'Audiència de Barcelona té pendent de resoldre el recurs contra el processament de Pesarrodonna, presentat pel seu advocat, David Casellas.

El fiscal en cap de l'àrea Manresa-Igualada-Vic, Ramon Menac, va informar el fiscal superior de Catalunya, Francisco Bañeres, de la voluntat de demanar l'arxivament del procés contra el regidor d'Esquerra. Bañeres, però, va considerar que calia mantenir l'acusació perquè és “un càrrec públic”, que en l'informe de la Guàrdia Civil es descriu que va dur a terme una “acció proactiva” per fer una resistència “activa” a l'escola Jonca-

El regidor de Cultura, Jordi Pesarrodonna, en sortir del jutjat de Manresa, el 2018 ■ M. VICENTE

della durant l'1-O, animant els concentrats i assegurant als agents que només farien cas de les lleis catalanes, segons van explicar ahir a El Punt Avui fonts de la Fiscalia Superior de Catalunya. En vista del desacord, Menac va apel·lar a l'article 27 de l'estatut orgànic del ministeri fiscal, en què es planteja la discrepància amb el

superior a la junta de fiscals, reunida recentment. Els sis fiscals que van participar en la junta van donar la raó al fiscal superior, per majoria, no per unanimitat. Aquesta votació, doncs, provoca que el fiscal del jutjat de Manresa (ja no Menac) hagi de presentar acusació per desobediència contra Pesarrodonna, supeditat al que

resolgui l'Audiència.

La darrera junta extraordinària va ser arran de la querrel·la del 9-N del 2014 contra el govern de Mas. Els fiscals catalans no veien que es complissin els requisits dels delictes i el fiscal general de l'Estat va haver de convocar la junta de fiscals de sala, que li van donar suport per tirar-la endavant. ■

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

L'ILLA DE ROBINSON

GEMMA BUSQUETS

QÜESTIONS
TÈCNIQUESPer què
no es poden
ressuscitar
els atestats?

Què és exactament un atestat i per què el president de la sala, Marchena, insisteix que no es poden "ressuscitar" durant el judici. "Quan es fa una denúncia és quan s'inicia la investigació i queda plasmat tot en l'atestat policial", va explicar la lletrada. La llei d'enjudiciament policial no diu quin és el valor que podem atorgar als atestats policials. "El valor dels atestats no és un valor absolutament de fe o un valor probatori ple; s'ha de contrarestar a través del principi de contradicció dins l'acte de judici." L'advocada remarca que el més important és tot el que passa dins l'acte de judici. També va assenyalar que Marchena dona més importància a les valoracions testimonials. "S'hauria d'estudiar quin valor donem a les testimonials dels agents."

Natàlia
Frigola

L'ENTREVISTA EDUARDO CÁLIZ

“No queda gens clar que la
pedra la llancés la Ruth”

Igor Llongueres

Eduardo Cáliz, d'Arrels Advocats, porta el cas de la Ruth, l'activista de l'Hospitalet de Llobregat que ha passat una setmana en presó preventiva després de participar en una manifestació antifeixista.

Què va passar exactament?

El 30 de març, Vox havia convocat un acte a la plaça Espanya i diversos col·lectius antifeixistes van convocar una concentració. A aquests col·lectius els va sorprendre que Interior i els Mossos, en comptes d'encerclar i aïllar l'acte de Vox, va fer el contrari i va assetjar els antifeixistes. Hi va haver altercats amb diversos detinguts, la gran majoria de manera aleatòria. En el cas de la Ruth, el jutge va considerar que hi havia risc de fuga i va decretar el seu ingrés a presó. Quan ens fem càrrec del procediment, comprovem que els delictes dels quals se l'acusa no eren tan grans i tampoc hi havia risc de fuga perquè la Ruth té un arrelament demostrat a l'Hospitalet.

De què se l'acusava?

Hi ha una acusació genèrica, no hi ha una acusació formal per un delictes concret. Se l'acusa d'uns

FOTO: MANEL LLADÓ

fets. El jutge considerava que hi havia una possibilitat que els fets fossin constitutius d'un delictes amb objecte contundent per un presumpte llançament d'una pedra que va impactar al casc d'un policia. No queda gens clar que la pedra, si existís, la llancés la Ruth. Queda difós en l'atestat. I d'altra banda, no es pot considerar objecte perillós perquè és evident que no estava llançat ni amb la potència ni amb la força suficient per causar lesions a un policia que va extremadament protegit. I també aportem documentació que acredita l'arrelament de la Ruth. La presó provincial només es pot dictar per evitar la reiteració delictiva, el risc de fuga o evitar la destrucció de proves. Queda clar que la Ruth no tenia antecedents; ni una multa de trànsit. Tampoc capacitat d'alterar les proves existents.

Quin és el recorregut ara?

Estem en la fase d'instrucció. S'hauran d'aclarir totes les circumstàncies del cas. Esperem que la fiscalia porti més indicis, realitzi més diligències que aclareixen els fets. Com ara, com poden identificar una persona que llança una pedra a una distància de vint o trenta metres i és detinguda bastants minuts després; hi ha diferents circumstàncies, i a qui li correspon demostrar la culpabilitat és a l'acusació, que ha de realitzar les diligències que li correspon.

LA TERTULIA

“És incomprendible la desfilada de policies que repeteixen el mateix; la fiscalia introdueix el testimoni; la complicitat és evident”

“El 28-A no es pot votar el PSOE amb una agulla al nas”

ROGER HEREDIA
PRESIDENT DEL BANC D'ADN
DE LA GUERRA CIVIL

“Una agenda és una eina de treball, hi pots apuntar el que vulguis; és un pensament. Com a valor probatori hi ha un recorregut molt gran”

“Si entrem en les dinàmiques del vot útil el 28-A, en sortirem escaldats”

TERESA VALLVERDÚ
ADVOCADA PENALISTA

AITONA *el mar verd*

A PARTIR DEL 19, 20 I 21 D'ABRIL (SETMANA SANTA) I FINS AL MES DE SETEMBRE, NOVES VISITES GUIADES I RUTES A PEU, EN BICICLETA I GLOBUS AEROSTÀTIC

DESCOBREIX ELS ENCANTS DE L'ENTORN PRIVILEGIAT D'AITONA. T'HI ANIMES?

INFORMACIÓ I RESERVES: www.fruiturisme.cat, 600 976 682 o 97 379 40 10

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

FERRAN ESPADA

“ LES FRASES

“Enfocats’ parlava d’una doble legislació, d’una possible desobediència civil, del referèndum i, finalment, de la declaració de la República.”

“L’1-O envien un correu al senyor Cuixart on es parla d’enviar nens i gent gran a votar el dia del referèndum”

“La figura de Traperó és imprescindible en l’estratègia independentista”

“Les gravacions entre els Mossos el dia del referèndum indicaven seguiments a la Policia Nacional i a la Guàrdia Civil. També hi havia avisos a escoles per alertar de l’arribada de patrulles policials. En un moment es diu que s’està fent un ‘paripé’”

“No vam incloure les crides a la mobilització pacífica durant les mobilitzacions socials perquè no entrava dins de la nostra investigació”

TIP N29100C
SECRETARI DELS ATESTATS DIRIGITS PEL TINENT CORONEL DANIEL BAENA

LA CARA I LA CREU

Les defenses collen el segon de Baena

 El comandant de la Guàrdia Civil que va fer de secretari dels atestats de l’1-O a les ordres del tinent coronel Baena va intentar ahir recrear l’escenari insurreccional que ja va dibuixar el seu cap. Total la seguretat i concreció que va esgrimir amb les preguntes del fiscal es van convertir en dubtes i desmemòria amb les defenses, que el van collar i el van fer entrar en evidents contradiccions sobre el seu relat basat en el famós *Enfocats* i la Moleskine. Les defenses van protestar enèrgicament per la intervenció d’aquest testimoni.

La diputada islandesa Rosa Bjork ha denunciat que el judici de l’1-O és polític ■ ACN

LA DENÚNCIA

El Consell d’Europa, en alerta pel judici

La comissària de Drets Humans del Consell d’Europa, Dunja Mijatovic, segueix “de prop” el judici de l’1-O, segons ha admès en una entrevista amb *Vocal Europe*. Les declaracions de Mijatovic

“La tigressa” i la rumba catalana, testimoni ridícul

 Els policies van relatar ahir agressions, insults i fins i tot poc creïbles amenaces de mort relatives a ETA. Però el més expressiu va ser un agent valencià que va definir una ciutadana com “la tigressa de Badalona” o va dir que els va insultar una dona que “la vida l’havia tractat amablement, ben pentinada i ben vestida”. A l’escola Estel de Barcelona va dir que els cànctics de la gent “no eren rumbes catalanes, eren frases plenes d’odi”. El testimoni *faller* d’aquest policia va provocar vergonya aliena i incomoditat a Marchena.

“ LES FRASES

“La gent es va posar nerviosa i ens va impedir el pas. Era un mur humà”

TIP 74.881
POLICIA NACIONAL DE L’OPERACIÓ DE L’1-O A BARCELONA

“No recordo que ningú utilitzés les porres”

TIP 88.428
POLICIA NACIONAL DE L’OPERACIÓ DE L’1-O A BARCELONA

“Els estibadors del port ens deien que ens moriríem de gana perquè no deixarien entrar menjar”

TIP 100.445
POLICIA NACIONAL DE L’OPERACIÓ DE L’1-O A BARCELONA

“El nostre cap va ordenar el llançament de pilotes de goma perquè poguéssim marxar. No vaig veure que n’impactés cap sobre ningú”

TIP 103.406
POLICIA NACIONAL OPERACIÓ DE L’1-O A L’INSTITUT RAMON LLULL

“La gent tenia una actitud molt hostil però no vam utilitzar les defenses”

TIP 103.852
POLICIA NACIONAL DE L’OPERACIÓ DE L’1-O A BARCELONA

OPINIÓ

Lluís Falgàs
Periodista

Campanya per a convençuts

Les campanyes van ser pensades perquè els candidats exposessin els seus programes. Perquè els electors els comparessin i elegissin els més convenients. Aquests dies s’està demostrant que hi ha poca exposició pública de programes. Hi ha un abús d’estratègies per a després del resultat. La gent té massivament ganes d’anar a votar –més

d’un 70% segons les enquestes—. A l’ambient general es nota que hi ha avoriment a l’hora d’empassar-se discursos i baralles entre líders. El discurs electoral s’està fent dirigit a convèncer les respectives parròquies. Serà difícil que convencin una bona part d’indecisos que voldran esperar el mateix 28-A, quan siguin al col·legi electoral, per decidir. Fet que des-

orienta del tot els professionals de les enquestes. El vot és secret i personal, i això fa que tot plegat sigui més atractiu.

Malgrat tota la indecisió, els socialistes i ERC saben que estan ben situats; JxCat i Comuns-Podem dubten dels seus resultats; Ciutadans creuen que es mantindran, i el Partit Popular veu que va al pedregar. Els suposats guanya-

dors –socialistes i ERC– a l’hora de parlar van amb peus de plom, sabedors que cada cop que obren la boca tenen més a perdre que no pas a guanyar. Les dretes del PP, Ciutadans i Vox no tenen gens clar que aconseguixin fer tripartit per governar. Proposen un gran canvi d’estat i esdevenen els revolucionaris en contra dels teòricament progressistes, que tendeixen

a ser més conservadors explicant que malgrat tot no anem tan malament. Des de la dreta i sense complexos es proposa minimitzar les autonomies –sobretot Catalunya—. Crear novament una Espanya única. Se suggereix una restricció de l’avortament i fins i tot Vox s’atreveix a fer broma amb l’eutanàsia. Queden dotze dies, i com qualsevol indecís. Ja ho veurem.